

over — mere kan den jo ikke gøre — at arbejde for, at Prisen paa gode Tørv ikke overskrider 40 Kr., tror vi ikke, der er nogen Fare for, at Priserne skal blive i allerhøjeste Grad opskruede, saaledes som den højtærede Indenrigsminister og Formanden for Brændselsnævnet mener. Det kan nemlig ikke nytte at ville nægte, at en Frigørelse for den Tvang, som Erhvervene — i dette Tilfælde altsaa Tørvefabrikanterne — har været Genstand for i de senere Aar, vil bidrage til, at Produktionen bliver betydelig større, end den hidtil har været. I alt Fald er mit Parti rede til at tage Ansvaret for, at Handelen gives fri, idet vi tror, at Ansvaret vil blive større, hvis man ikke giver Handelen fri, men fastsætter en Maksimalpris, som Fabrikanterne ikke er fornøjede med. Hvad det gælder om, er først og fremmest at gøre Tørveproduktionen lønnende, og vi tror, at det opnaas bedst ved at give Handelen fri og derved bidrage til, at Tørvefabrikationen antager en Ydeevne, som man hidtil ikke har kendt. Tørvefabrikanterne maa forstaa, at naar vi indtager dette Standpunkt her i Dag, paalægger det dem en Forpligtelse til at gøre deres til, at Tørveproduktionen antager et Omfang, vi ikke hidtil har kendt, hvilket er nødvendigt af Hensyn til den begrænsede Indførsel af udenlandsk Brændsel. Jeg tror ogsaa, at de jyske Tørvefabrikanter — og det er jo dem, vi taler om her, den sjællandske Produktion af Tørv er af ganske underordnet Betydning — vil forstaa dette, og jeg har den Tillid til det nuværende Ministerium — selv om jeg paa mange Omraader ikke har megen Tillid til det —, at Trafikministeriet vil sørge for, at Transportmidlerne for vore Tørv bliver saaledes ordnet, at man kan faa jyske Tørv ført til Sjælland, hvis det skulde vise sig, at man her paa Sjælland kræver betydelig højere Pris for Tørv, end man gør i Jylland. Jeg kan derfor, efter at jeg har hørt de forskellige Indvendinger saavel fra den højtærede Minister som fra Socialdemokraternes Ordfører (C. F. Sørensen), ikke forandre det Standpunkt, jeg paa mit Partis Vegne har indtaget, at der bør gives fri Handel med Tørv.

Jeg skal kun ganske kort sige til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, at naar han taler om de høje Tørvepriser, der vil fremkomme f. Eks. her i Hovedstaden, maa han huske paa, at det for den Pris, Tørvene kommer til at koste her i Byen, er underordnet, hvad Produktionsprisen er, hvad Fabrikanterne forlanger.

Nej, det er Arbejderne, som forlanger en urimelig høj Pris for at transportere og bære Tørvene op. Det er det, som gør, at Tørvene i København kommer i en aldeles urimelig Pris. Det skal den ærede Ordfører for Socialdemokratiet tænke paa. Hvis Tørvene her i København kommer til at koste en urimelig Pris, er det, fordi de Folk, som skal bære Tørvene op, forlanger en urimelig Betaling derfor. Det har vist sig ikke en, men flere Gange, at selv Københavns Kommunalbestyrelse har haft meget store Vanskeligheder med Arbejderne. Det afgørende for Prisen her er den kolossale Pris, som forlanges for at bringe Tørvene op og for at transportere dem. Den bevirker, at Tørvene i København næsten kommer til at koste lige saa meget som Kul. Det er noget, man ikke kan bebrejde Tørveproducenterne. Skylden derfor maa udelukkende tilskrives det, at Arbejderne forlanger en efter alles, ikke blot efter min Mening, men sikkert ogsaa efter Socialdemokraternes Mening aldeles urimelig høj Pris for Opbæring af Tørv og i Transportomkostninger.

Jeg har altsaa hørt de forskellige Udtalelser, der er fremsatte, men jeg maa stadig paa mit Partis Vegne tilraade at stemme mod det Forslag til Beslutning, som her foreligger.

Laursen: Den Formodning, jeg fremsatte før, at vi sikkert alle var enige om, at det i første Linie drejer sig om at skaffe saa meget Brændsel frem som muligt, har ved de faldne Udtalelser vist sig at slaa til. Jeg tør derfor fastslaa, at vi alle er enige om Maalet. Det er kun Midlerne, vi ikke er enige om, men jeg maa stadig hævde, at den rette Vej er at give fri Handel. Det tror jeg ubetinget vil give den største Produktion af Tørv. Jeg skal sige, hvorfor jeg ikke tror, at Maksimalprisen vil gøre det samme. Fabrikanterne vil sikkert blive utilfredse med Maksimalprisen, og Grunden dertil er denne, at i det Øjeblik Maksimalprisen bliver forhøjet med 4 eller 5 Kr., som det nu er foreslaaet, vil — det er min sikre Forvisning — i samme Øjeblik de paagældende Arbejdere komme og sige: haps, det er vores, maa vi bede om den Forhøjelse! Saa bliver der altsaa ikke mere Fortjeneste til Tørvefabrikanterne, end der var i Forvejen, og naar der har været Misfornøjelse hidtil, vil der blive endnu mere Misfornøjelse. Der var Misfornøjelse i Fjor, fordi Maksimalprisen var for lille, og det viste sig i, at Produktio-